

[Udenrigsministeren.]

sagerne sagligt på onsdag. Lad denne dagsorden blive forkastet ganske simpelt.

Ordføreren for forespørgerne (Aksel Larsen): Jeg tillader mig at gøre opmærksom på, at det er aldeles ikke nogen tilfældig dagsorden, jeg har stillet. Det er en dagsorden om det problem i Europa, der er det allervigtigste for Danmark i nutid og fremtid. Det er en dagsorden om det vigtigste af de problemer, der forhandles i Berlin, og det er rimeligt, at denne dagsorden stilles på et tidspunkt, hvor Berlinforhandlingerne om Tysklandproblemet ikke er nået til ende, og hvor der altså er mulighed for, at en oplysning om Danmarks standpunkt til spørgsmålet om Tyskland og Tysklands genoprustning kan komme frem.

Den højtærede udenrigsminister henviser til, at der vil komme en debat på onsdag. Ja, det har vi allerede hørt, men det ændrer ikke, at dette spørgsmål måske ikke kan vente til på onsdag.

Ministeren siger, at min tale var typisk for kommunisternes hadske synspunkter. Jeg beder udenrigsministeren en eller anden gang oplyse, hvori det hadske i min tale lå. Jeg er mig bevidst, at jeg ikke har udtrykt mig hadsk i nogen som helst retning eller mod nogen som helst. Jeg har fremdraget kendsgerningerne om, hvordan situationen er i Europa, med henblik på det tyske problem. Jeg har fremdraget uigendrivelige kendsgerninger om, hvorledes det vil være den dødeligste fare for freden i almindelighed og Danmark i særdeleshed, om Tyskland bliver genoprustet. Det har ikke noget som helst med had at gøre.

Jeg har tilladt mig at citere et dansk memorandum, som den højtærede udenrigsminister personlig gav tilslutning til i 1947. Jeg er på intet punkt gået videre end dette memorandum. Jeg ønsker ikke at gå videre. Jeg finder, at dette memorandum fuldstændig udtrykker kommunisternes standpunkt, ligesom jeg er sikker på, at det udtrykker de danskes standpunkt. Hvorledes kan det være hadsk, når jeg udtaler mig på linie med det memorandum, som udenrigsministeren, omend han ikke dengang var udenrigsminister, gav tilslutning til i 1947?

Udenrigsministeren opfordrer til simpelt hen at forkaste vor dagsorden; Danmark

skal ikke meddele udenrigsministerkonferencen i Berlin sit syn på det tyske problem.

Jeg vægrer mig dog ved at tro, at udenrigsministeren kan få sin vilje i alle retninger; han kan muligvis få sin vilje i den retning, at der ikke bliver mere udenrigspolitisk debat i dag. Det har han aftalt bag kulisserne, dèr har han sikret sig, at parlamentarismen i de atlantiske partiers forstand påny har sat en ildelugtende blomst, men at få denne dagsorden enstemmigt forkastet, det vægrer jeg mig ved at tro at udenrigsministeren kan opnå.

Det er ikke så længe siden, formanden for den radikale folketingsgruppe, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), holdt en tale om Danmarks stilling til spørgsmålet om Tysklands genoprustning. Jeg skal ikke citere alt det af denne tale, som er blevet offentliggjort i dagspressen, men kun sige, at der forsåvidt intet er i talen, således som jeg kender den, som jeg ikke kan underskrive.

Det gælder naturligvis i særdeleshed det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s påpegning af, at de militære fordele, der i den øjeblikkelige situation kunne vindes ved, at Tyskland igen får et stort militær, er for intet at regne mod den fare og risiko, et oprustet Tyskland indebærer. Det gælder også og i særdeleshed det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s udtalelse om, at historien gang på gang har vist, at når det tyske folk får et stort militært apparat i hænde, misbruger det sin magt, og derfor bør Tyskland ikke mere stilles overfor denne fristelse.

Jeg vægrer mig ved at tro, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og det radikale venstre kan stemme imod, at Danmark skal blive stående på det standpunkt, der er nedlagt i Danmarks memorandum til stormagterne af 1947, eller stemme imod, at dette bringes til de i Berlin forsamlede udenrigsministres kundskab. Jeg anbefaler under alle omstændigheder at stemme for det af mig stillede forslag til motiveret dagsorden.

Hermed sluttede forespørgslen.

Forslag om overgang til næste sag på dagsordenen af Aksel Larsen (se foran)

forkastedes med 106 stemmer mod 7.